

шого дослідження шляхи покращення виробничо-господарської діяльності будівельних підприємств. Потребують удосконалення сучасні методичні підходи до ефективного управління будівельним підприємством. Виходячи з цього, актуальними є подальші наукові дослідження виробничо-господарської діяльності підприємств.

Література

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р., № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18. – Ст. 144.
2. Ващенко А.А. Ефективність виробничо-господарської діяльності в механізмі управління промисловими підприємствами / А.А. Ващенко // Науковий вісник національного гірничого університету : наук.-техн. журнал. – Дніпропетровськ : Вид-во НГУ. – 2014. – № 1. – С. 80-86.
3. Волков Д.П. Місце і роль операційної діяльності в системі підприємництва / Д.П. Волков // Вісник Житомирського державного технологічного університету. – Сер.: Економічні науки. – Житомир : Вид-во ЖДТУ. – 2013. – № 3 (53). – С. 235.
4. Жуков А.В. Місце збалансованої системи показників в діагностиці ефективності виробничо-господарської діяльності підприємства / А.В. Жуков // Комунальне господарство міст : наук.-техн. зб. – Харків : Вид-во Харків. НУМГ ім. О.М. Бекетова. – 2013. – Вип. 108. – С. 228-235.
5. Кононова О.Є. Процес вибору стратегії будівельних підприємств / О.Є. Кононова // Економіка. Управління. Інновації : наук. журнал. – 2013. – № 2.
6. Примуш Ю.С. Аналіз життєвого циклу будівельної галузі України / Ю.С. Примуш // Кримський економічний вісник : зб. наук. праць. – 2013. – № 1(02). – С. 10-15.
7. Рега М.Г. Сутність виробничо-господарської діяльності підприємств України / М.Г. Рега // Кримський економічний вісник : зб. наук. праць. – 2013. – № 1. – С. 23-25.
8. Федорій С.М. Збалансований виробничо-збутовий потенціал підприємства біоенергетики : наукові підходи до трактувань сутності та визначення структури / С.М. Федорій // Енергетика: економіка, технології, екологія : наук. журнал. – 2012. – № 2 (31). – С. 115-122.
9. Ширяєва Н.Ю. Практичний інструментарій маркетингового потенціалу підприємства : зб. наук. праць за матер. української наук.-практ. конф., 31 травня 2011 р. / Н.Ю. Ширяєва; МОН молодш. порт, Одес. держ. акад. буд-ва та арх-ри. – Одеса : Вид-во ОДАБА, 2011. – С. 111-115.
10. Ширяєва Н.Ю. Управління розвитком виробничо-господарської діяльності будівельної організації / Н.Ю. Ширяєва // Технологічний аудит і резерви виробництва : зб. наук. праць. – 2012. – № 4/2(6). – С. 123-128.
11. Офіційний сайт Державної служби статистики України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.ukrstat.gov.ua>.

Рудницькая О.М., Петліваная А.А. Совершенствование производственно-хозяйственной деятельности строительных предприятий

Исследована экономическая сущность понятия "производственно-хозяйственная деятельность предприятия" и проанализированы различные научные подходы к трактовке термина. Рассмотрены состояние строительной отрасли Украины за последние годы и динамика развития строительных предприятий. Осуществлен анализ основных причин убыточной деятельности строительных предприятий. Исследована эффективность производственно-хозяйственной деятельности и ее место в механизме управления предприятием. Предложены пути и направления улучшения и совершенствования производственно-хозяйственной деятельности строительных предприятий.

Ключевые слова: производственно-хозяйственная деятельность, строительное предприятие, усовершенствование, рентабельность, убыточность, эффективность, доход.

Rudnytska O.M., Petliovana O.O. The Optimization of Production and Economic Activities of Construction Companies

The determination of the concept of production and business activities of the enterprise is investigated. Different scientific approaches to the interpretation of the term are analysed. The state of the construction industry in Ukraine in recent years, and the dynamic of the construction companies are studied. Main causes of loss-making activities of construction companies are re-

arched. The efficiency of the economic activities and its place in management are explored. Some ways and areas for improvement of the economic activities of construction companies are offered.

Key words: industrial and economic activity, construction company, improvement, profitability, losses, efficiency, revenue.

УДК 332.[334+72]:330.53 Доц. О.Г. Солтис, канд. екон. наук – Львівський НАУ

ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Встановлено, що розвиток підприємництва у сільському господарстві має особливо важливе значення в регіонах з високою часткою сільського населення, а також там, де населення утримується виключно або переважно за рахунок праці в сільському господарстві. Визначено основні особливості Карпатського регіону. З метою оцінки позицій сільськогосподарських підприємств у цьому регіоні використано SWOT-аналіз, за яким встановлено сильні і слабкі сторони сільськогосподарських підприємств. За результатами оцінки регіональних особливостей діяльності сільськогосподарських підприємств Львівської області з'ясовано, що вони передусім пов'язані з відмінностями природного характеру та сукупністю внутрішніх і зовнішніх чинників діяльності.

Ключові слова: підприємництво, сільське господарство, регіональні особливості, підприємницька діяльність, виробництво сільськогосподарської продукції.

Постановка проблеми. За сучасних умов підвищується актуальність ефективного розвитку підприємництва на селі, яке забезпечує досягнення економічних і соціальних цілей суспільного розвитку сільських територій. Вирішення цього комплексного завдання потребує дотримання відповідних вимог до оцінювання підприємницької діяльності як важливої ланки економіки, яка визначає базу соціально-економічного розвитку окремого підприємства, регіону і держави загалом.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблему розвитку малого підприємництва в сільському господарстві висвітлено у зарубіжній та вітчизняній економічній літературі, зокрема у працях Х. Ансоффа, Ф. Візера, Дж. Мілля, Й. Шумпетера, В. Левитського, В. Липчука, С. Десницького та ін. Проте динамічні зміни умов проживання та господарювання на селі і в сільському господарстві потребують постійного вдосконалення основних характеристик розвитку методологічних засад і практики функціонування підприємств в сільському господарстві. Зокрема, дедалі більшої уваги потребує вирішення проблем, пов'язаних зі створенням малих агропідприємств, обґрунтуванням стратегій та детермінант їх розвитку [4, 5].

Постановка завдання. Метою роботи є визначення детермінант розвитку підприємництва у сільському господарстві на прикладі Львівської обл.

Виклад основного матеріалу. Підприємництво має особливо важливе значення в регіонах з високою часткою сільського населення; саме до таких регіонів належить Карпатський, зокрема Львівська обл. і більшість, чи практично всі її райони, які однак істотно відрізняються характерними особливостями.

Встановлено, що до основних особливостей Карпатського регіону треба зарахувати такі:

1. Значно вища густота населення порівняно з іншими регіонами держави. У Львівській обл. на 1 км² припадає 117 осіб (табл. 1), що в півтора рази біль-

ше, ніж у середньому в Україні. Густота населення дуже диференційована в межах досліджуваної області – найвищою вона є в приміській зоні, найнижчою – у гірських і передгірних районах.

2. Основна частка працездатних жителів села зайнята в сільському господарстві, мисливстві, лісовому та рибному господарстві. Спостерігається практично повна монофункціональність сільських територій. Враховуючи певне аграрне перенаселення досліджуваного регіону, особливістю ведення у ньому сільськогосподарського виробництва є низька землезабезпеченість населення області загалом та сільського зокрема. На одного жителя Львівщини припадає 0,26 га або у 2,4 раза менше порівняно зі середніми даними в Україні. Особливо низькою, з погляду придатності для сільськогосподарського виробництва, є землезабезпеченість у гірських районах Карпат.
3. Традиційною для регіону є проблема зайнятості населення, зокрема сільського. Вона посилюється з інтенсифікацією процесів концентрації землі у великих підприємствах та агрохолдингах. Значною мірою ця проблема вирішується за рахунок міграції населення, яка на Львівщині була і залишається традиційно високою і останнім часом набула катастрофічних соціальних наслідків. Беззаперечним є й те, що значно нижчий рівень зайнятості позначився на доходах і витратах на одну особу. Жителі регіону мають значно менші можливості для одержання доходу за рахунок основного джерела – оплати праці, оскільки вона є нижчою за середню в Україні на 11-12 %.

Табл. 1. Соціально-економічні особливості досліджуваного регіону, 2013 р.*

Показник	Україна	Львівська обл.
Густота населення, осіб/км ²	76	117
Частка сільського населення, %	31,8	39,3
Частка працездатного населення, зайнятого в сільському господарстві, мисливстві, лісовому та рибному господарстві, %	19,4	23,6
Зайнятість населення у віці 15-70 років, %	57,7	55,8
Рівень зареєстрованого безробіття, %	3,4	3,6
Доходи населення в розрахунку на одну особу, грн	14372,8	13686,2
Витрати в розрахунку на одну особу за рік, грн	16291,1	16492,1
Середньомісячна заробітна плата найманих працівників, грн	1906	1667
Частка земельного лісового фонду у площі території, %	16,3	31,6
Кількість населених пунктів на 1000 км ² території	50	89

*Джерело: розраховано автором на підставі [1, 2].

Ще однією особливістю ведення сільського господарства в регіоні, зокрема в гірській та передгірній його частинах, є "складність рельєфу, роздрібненість орних ділянок, висота території й вертикальна зональність клімату... вимагають особливої уваги до ефективного і раціонального використання земельних угідь. Інтенсивне ведення землеробства тут значною мірою обмежене" [4, с. 45]. При цьому рівень використання сільськогосподарських земель в досліджуваному регіоні на 47,6 % вищий порівняно із середньонаціональними даними. Розвиток підприємництва безпосередньо пов'язаний з історичними традиціями та звичаями, які склалися на певних територіях, ментальністю місцевих жителів. Саме це й приватновласницькі настрої дозволили зберегти велику духовну і культурну національну спадщину на селі [3, с. 67].

Сільське господарство досліджуваного регіону характеризується значною зональністю, передусім викликаною відмінностями в природних умовах господарювання. Найбільш вдалим є виділення тут п'яти зон, зокрема: поліської, лісостепової, передгірської карпатської, гірської та приміської. В останній зоні, незалежно від природних умов, сформувалися свої особливі відносини в сільському господарстві та на сільських територіях. Безперечно, що природні умови істотно впливають на розвиток сільського господарства, суб'єктів господарювання та на їх позицію на ринку. Для загальної характеристики стану і перспектив розвитку підприємництва у Львівській обл., передумовою чого є оцінка розвитку сільського господарства і села, використано основні елементи SWOT-аналізу з погляду можливостей розвитку підприємництва (табл. 2).

Табл. 2. SWOT-аналіз сільського господарства і села Львівської обл.

Сильні сторони: – великий потенціал для розвитку виробництва екологічних продуктів, – велике заліснення території, – великий сільський житловий фонд, – значна частка доходів від не сільськогосподарської діяльності в гірській місцевості	Слабкі сторони: – низька продуктивність праці, – слаборозвинута технічна, комунальна і соціальна інфраструктура села, – низький освітньо-кваліфікаційний рівень селян, – велика подрібненість господарств селян, – невисока кваліфікація селян та слабка зацікавленість у її підвищенні, – неефективні методи виробництва, – хаотична забудова сіл, – процес старіння сільського населення
Шанси: – високий потенціал ринків збуту продукції, зокрема у великих містах (Львів, Червоноград, Дрогобич, Стрий) та санаторно-курортній зоні, – наявність оптового ринку "Шувар", – розвиток сільського туризму, – зростаюча популярність здорового способу життя і потреба в екологічно чистому харчуванні; – можливості транскордонного співробітництва; – інтеграційні перспективи України	Небезпеки: – великий організований і неорганізований імпорт продовольства та сировини для його виробництва, – низькі доходи сільських жителів, – високі ціни на засоби сільськогосподарського виробництва, – низький престиж сільськогосподарської праці, – зростаючі вимоги споживачів до якості продукції, – недосконала аграрна політика; – міграція робочої сили до міст і за кордон. – глобалізаційні процеси

*Джерело: опрацьовано автором на основі [3, с. 69].

З метою оцінки позицій сільськогосподарських підприємств у названих раніше зонах використано SWOT-аналіз за методикою, запропонованою групою вчених Львівського національного університету [4, с. 196-200]. При цьому виділено п'ять груп критеріїв та п'ятибальну альтернативну оцінку. Для унаочнення цих позицій застосовано графічний метод профілю (табл. 3).

На підставі проведеної оцінки можна визнати, що основними сильними сторонами сільськогосподарських підприємств у розрізі виділених природних зон є:

- для підприємств, розміщених у зоні Полісся, – забезпеченість трудовими ресурсами, мотиваційна політика, структура управління господарством, відносно доб-

ра його організація, тенденції розвитку ринку, трансформація стилю споживання до натуральної і екологічно чистої їжі, управління фінансами;

- для підприємств, розміщених у зоні Лісостепу, – достатня забезпеченість трудовими ресурсами, більші за розмірами господарства, використання сучасних технологій;
- для підприємств, розміщених у зоні Передгір'я, середні розміри землекористування, повна забезпеченість трудовими ресурсами, технічна оснащеність виробництва, традиційна виробнича програма, постійне вдосконалення технології виробництва, тривала співпраця із суб'єктами в галузі, ознайомленість із ринком, товарний асортимент;
- для підприємств, розміщених у гірській зоні, – відсутність умов для функціонування, чим викликано і брак тут сільськогосподарських підприємств.
- для підприємств, розміщених у приміській зоні, – насамперед добрі ринкові можливості, зумовлені локалізацією підприємств, можливості ефективного ведення маркетингової та торговельної діяльності, кращий доступ до фінансових ресурсів, трансформація стилю споживання до натуральної й екологічно чистої їжі.

Табл. 3. Профіль сильних і слабких сторін сільськогосподарських підприємств залежно від географічного положення* (○ – поліська зона; □ – лісостепова зона, ◇ – передгірська зона, △- гірська зона, ■ – приміська зона)

Характеристика	Оцінка				
	-2	-1	0	1	2
1. Виробництво					
1.1. Розмір землекористування		△■	◇	○□	
1.2. Забезпеченість трудовими ресурсами			△□○	■◇	
1.3. Технічна оснащеність виробництва			◇	□○■△	
1.4. Виробнича програма			◇△■	○□	
1.5. Технології виробництва		△	◇	□○■	
1.6. Інноваційність	△	◇□○	■		
1.7. Кваліфікація працівників		◇	○□△■		
1.8. Обсяг товарної продукції			△○	□■◇	
2. Ринок					
2.1. Частка на ринку	△	◇	■	□○	
2.2. Співпраця із суб'єктами в галузі		△	□◇○	■	
2.3. Тенденції розвитку ринку			◇△	○□■	
2.4. Ознайомленість із ринком		◇△	□■○		
3. Управління					
3.1. Організаційна структура господарства			△◇	○□■	
3.2. Мотиваційна політика		◇	△■	□○	
3.3. Управління персоналом			◇△	□○■	
3.4. Структура управління господарством			◇△■	○□	
4. Фінанси					
4.1. Фінансовий стан		△	□◇○■		
4.2. Можливості залучення капіталу		△	□○	■◇	
4.3. Управління фінансами		○□△◇	■		
5. Маркетинг					
5.1. Наявність маркетингової політики		△	○◇□	■	
5.2. Товарний асортимент		◇□△○	■		
5.3. Застосування промоційних заходів		△◇□○	■		
5.4. Торговельна діяльність			○□△	■◇	
5.5. Імідж господарств		△	○□◇■		

*Джерело: власна розробка автора

Основними слабкими сторонами сільськогосподарських підприємств досліджуваного регіону в розрізі зон є:

- для підприємств, розміщених у зоні Полісся, – труднощі в залученні додаткових ресурсів, особливо земельних, монополізм підприємств інших сфер АПК, низька купівельна спроможність індивідуальних покупців, слабка мотиваційна політика;
- для підприємств, розміщених у зоні Лісостепу, – ті ж слабкі сторони, які характерні для зони Полісся;
- для підприємств, розміщених у зоні Передгір'я, – розмір землекористування, технічна оснащеність виробництва, виробнича програма, технології виробництва, обсяг товарної продукції, частка на ринку, співпраця із суб'єктами в галузі;
- для підприємств, розміщених у приміській зоні, – це, передусім, незначні розміри землекористування господарств, зумовлені складністю тут оренди земель, що обмежує динамічний розвиток виробничого потенціалу цих господарств та їх конкурентоспроможність;
- для підприємств, розміщених у гірській зоні, – обмежені можливості ведення сільського господарства, інвестиційно-інноваційні можливості та частка в ринку.

Зведену оцінку сильних і слабких сторін сільськогосподарських підприємств Львівської обл. подано в табл. 4.

Табл. 4. Зведена зважена оцінка підприємницьких структур у сільському господарстві Львівської обл. за результатами SWOT-аналізу, балів*

Характеристика	Географічне положення господарства				
	поліська зона	лісостепова зона	передгірська зона	приміська зона	гірська зона
Сильні сторони	10	11	4	11	1
Слабкі сторони	4	4	8	1	13

*Джерело: власна розробка автора.

Висновки. Отже, оцінюючи регіональні особливості діяльності сільськогосподарських підприємств Львівської обл., з'ясовано, що вони передусім пов'язані з відмінностями природного характеру та сукупністю внутрішніх і зовнішніх чинників діяльності.

Література

1. Статистичний щорічник Львівської області. – Ч. 1. – Львів : Вид-во Гол. упр. стат. у Львів. обл., 2012. – 368 с.
2. Статистичний щорічник Львівської області. – Ч. 2. – Львів : Вид-во Гол. упр. стат. у Львів. обл., 2012. – 312 с.
3. Липчук В.В. Агротуризм: організаційно-економічні засади розвитку / В.В. Липчук, Н.В. Липчук. – Львів : Вид-во "Сполом", 2008. – 158 с.
4. Липчук В.В. Фермерські господарства: стан, проблеми і стратегії розвитку / В.В. Липчук, Л.Б. Гнатишин, О.М. Кордоба. – Львів : Вид-во "Магнолія-Плюс", 2010. – 218 с.
5. Липчук В.В. Розвиток малого підприємництва у сільському господарстві / В.В. Липчук, С.В. Коробка. – Львів : Вид-во "Сполом", 2011. – 227 с.

Солтыс О.Г. Детерминанты развития предпринимательства в сельском хозяйстве

Установлено, что развитию предпринимательства в сельском хозяйстве свойственна большая роль в регионах с высоким процентом сельского населения, а также там, где население проживает только, или в большинстве за счет сельскохозяйственного труда. Определены основные особенности Карпатского региона. С целью оценки позиций сельскохозяйственных предприятий в данном регионе использованный SWOT-анализ, по которому установлено сильные и слабые стороны сельскохозяйственных предприятий.

Оценка региональных особенностей деятельности сельскохозяйственных предприятий Львовской области позволяет отметить, что они прежде всего связаны с различиями природного характера и совокупности внутренних и внешних факторов деятельности.

Ключевые слова: предпринимательство, сельское хозяйство, региональные особенности, предпринимательская деятельность, производство сельскохозяйственной продукции.

Soltys O.G. Determinants of Entrepreneurship Development in Agriculture

The development of entrepreneurship in agriculture is found to have larger role in regions with a high percentage of the rural population, as well as where people live only or mostly at the expense of agricultural labour. The main features of the Carpathian region are determined. To evaluate the position of farms in the region SWOT-analysis, which found strengths and weaknesses of the farm is used. Assessment of regional peculiarities of agricultural enterprises activity in L'viv region allows them to wait often associated with natural differences in the nature and aggregate internal and external factors activity.

Key words: entrepreneurship, agriculture, regional characteristics, entrepreneurship, agricultural production.

УДК 338.45:621

Доц. М.Р. Тимошук, канд. екон. наук –

Львівський інститут банківської справи УБС НБУ, м. Київ

ІНДИКАТИВНЕ ПЛАНУВАННЯ ЯК ОСНОВА ЗБАЛАНСОВАНОГО СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Проаналізовано тенденції соціально-економічного розвитку України, подано означення збалансованого розвитку. Визначено, що засобом подолання посткризових тенденцій і відновлення економічного зростання України є системний підхід, який передбачає впровадження механізму адресної підтримки пріоритетних напрямів розвитку економіки з метою забезпечення її комплексної модернізації. Розкрито зміст поняття "індикативне планування", його роль і значення. На підставі проведених досліджень запропоновано загальну систему індикаторів та можливі індикатори збалансованого розвитку регіону. Рекомендовано запровадження індикативного планування збалансованого соціально-економічного розвитку держави, регіонів та реального сектору економіки зокрема.

Ключові слова: збалансований розвиток, індикативне планування, моделі індикативного планування, система індикаторів, важелі регулювання.

Постановка проблеми. Розвиток світової економіки супроводжується виникненням нових причинно-наслідкових зв'язків, які формують умови і визначають особливості функціонування суб'єктів господарювання у складному і змінюваному конкурентному середовищі, що потребує пошуку нових ефективних засобів планування виробничо-господарської діяльності з метою підвищення конкурентоспроможності як основи соціально-економічного розвитку підприємств і держави загалом.

Планування збалансованого соціально-економічного розвитку в динамічних умовах структурно-організаційних трансформацій національної економіки, активізації інвестиційно-інноваційної діяльності вітчизняних підприємств є актуальною, складною і багатогранною проблемою, для ефективного вирішення якої потрібно використовувати дієві засоби економічного оцінювання доцільності, результативності й ризиків соціально-економічних перетворень, а також відповідні засоби планування, до яких варто віднести індикативне планування.

Застосування індикативного планування є адекватним засобом встановлення обґрунтованих орієнтирів збалансованого соціально-економічного розвитку на

макро- і мікрорівні. Використання системи індикативного планування загалом вирішується за принципом: ринок – наскільки можливо, план – наскільки потрібно. При цьому існує безліч варіантів співвідношення ринкового механізму і планового управління, що включають законодавчо оформлені процедури планування, вибір пріоритетів соціально-економічного розвитку, механізми їх реалізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Загалом можна стверджувати, що індикативне планування – це механізм координації інтересів та діяльності державних і недержавних суб'єктів управління економікою, який поєднує її державне регулювання з ринковим саморегулюванням та ґрунтується на розробленні системи показників (індикаторів) соціально-економічного розвитку. Індикативне планування передбачає встановлення і дотримання загальнонаціональних пріоритетів та цілеспрямовання на всіх рівнях управління національною економікою.

Основні проблеми індикативного планування розвитку суб'єктів господарювання, характеристики елементів та розробки системи індикаторів досліджено й описано у працях таких вітчизняних і зарубіжних науковців, як: Б. Андрушків, В. Кушлін, Н. Волгін, А. Петров, А. Волошин, В. Марцин, Л. Мельник, А. Мордвинцев, А. Старостіна, О. Тридід, З. Шершньова та ін. Вони дослідили умови і закономірності соціально-економічного розвитку, розглянули особливості перебігу цих процесів в економічних системах різних типів, розкрили значний досвід і розробили методи оцінювання ефективності та ризиків соціально-економічного розвитку підприємств у глобальній економічній системі.

Метою роботи є виявлення перспектив щодо можливостей запровадження ефективного міжнародного досвіду державного індикативного планування збалансованого соціально-економічного розвитку держави, регіонів і реального сектору економіки зокрема.

Виклад основного матеріалу дослідження. Соціально-економічний розвиток держави ґрунтується на таких засадах, як: економічна незалежність, стабільність і стійкість національної економіки, здатність до саморозвитку і прогресу. Ситуація, яка склалася в економіці нашої держави, свідчить про втрату темпів економічного зростання, певні кризові явища (табл. 1).

Показники 2007-2012 рр. загалом підтверджують тенденцію до погіршення ситуації, яка склалася в економіці держави. Спостерігалось зростання рівня безробіття; зменшення інвестицій в основний капітал; різке зниження оновлення основних засобів. Починаючи з 2011 р. відбувається розбалансування економіки держави: за середнього темпу приросту ВВП на 4 % індекс інфляції зріс на 10,5 %; інвестиції в основний капітал знизились; обсяг золотовалютних резервів постійно скорочується і на кінець 2013 р. становив 20,4 млрд дол. США, а дефіцит бюджету зростає і на початок 2014-го становив 4,3 % до ВВП.

Завдання збалансованого розвитку економіки держави, а відповідно і регіонів та реального сектору економіки зокрема, має принципове значення для забезпечення національної конкурентоспроможності. Збалансований розвиток ґрунтується на балансі пріоритетів економічного, екологічного, соціального та інноваційного розвитку з метою забезпечення стратегічної конкурентоспроможності та реалізації завдань підвищення рівня життя населення.